The Hebrew Journal

דער אידישער

זשורנאל

The Hebrew Journal

די איינציגע אידישע צייטונג אין אנטעריא.

A S Freidus
c/o The New York Public Library
476 Fifth Ave
NEW YORK CITY
IN

VOLUME III. No 5622 | Toronto, Friday June 25 1915 | זונטן - אונטערגאנג 8,03 אוהר. | י"ג תמוז פ' בלק תרע"ה. | פרייטאג דער 25־טער יוני, 1915. | PRICE: 1 CENT

דייטשען געהן זויעדער אויף וואַרשאַ

„איצט אויף פאַריז!", שרייט גאַנץ בערלין

נצחון סוף כל סוף מיט די עלליים

לאָזען זיך אויף וואַרשאַ.

לאָנדאָן, יוני, 24.

מיט דער אויסנאהמע פון א גאנץ קליינעם פראנט ביי דער לענג פון רניעס־טער, געפינען זיך אלע רוסישע ארמייען ארדער פון דער זייט אדער אויף דער רו־סישער גרעניץ

ווי עס ווערט בעריכטעט איז פארגע־קומען א הייסע שלאכט אין צפון זייט פון לעמבערג נאָך איידער די שטאָדט איז געפאלען, פון וועלכען מען קאָן דרינגען, דאָס גרויס פירשט ניקאָלאי האָט וואר־שייניליך געהאט גרויסע שוועריגקייטען, איידער ער האָט זיין חיל צוריקגעצויגען צו זייער נייער ליניע ביים טייך בוג.

וויען, יוני, 24.

לויט אן אפיציעלען בעריכט וואס איז היינט דאָ ארויסגעלאָזען געווארען, ציהט זיך די גרויסע רוסישע ארמיי, וואס גע־פינט זיך איז דרום מערב פוילען, צוריק.

זי טהוט עס דערפאר, ווייל די עסט־רייך־דייטשע ארמייען האָבען זיי פאר־טריבען פון יאראָסלאוו, פשעמישל און לעמבערג.

ווי ווייט בעריהמט זיך, יאָגען זיי נאָך די רוסען וואס געפינען זיך אין צפון זייט פון דער ווייכסעל.

דאָס האָט אלזאָ געבראכט פאר עסטרייך דייטשלאנד די געוואינשטע פרוכט, ווייל עס עפענט זיך איצט א נייר ער וועג קיין וואַרשא, וועלכע האָט זיך ביז איצט פערטהיידיגט פון צפון זייט און פון מערב זייט.

פון לעמבערג וועלכע איז איינגענער מען געווארען פון דער צווייטער עסטריי־כער ארמיי, אונטער דעם גענעראל פאן באהטעם הערמאלי, וועלען איצט די עסט־רייך־דייטשע ארמייען געהן איצט אין צפון מערב זייט צו איוואנגאראד, וועל־כע איז די דרום פערטהיידיגונג פון וואר־שא.

נאָכדעם ווי די גרעסערע טהייל פון גאליציע איז פון די רוסען בעפרייט גע־ווארען, קלייבט זיך וויען אָנצוהייבען אזוי שנעל ווי מעגליך איהר אָנגריף אויף וואַרשא, דאָס הייסט, אז די עסטרייך־דייטשע ארמייען וואָס האָבען אוואנסירט אין דער ריכטונג פון מזרח וועלען זיך איצט אויסרדעהען קיין צפון זייט און זיך פעראייניגען מיט דעם חיל, וואס נעהמט ארום וואַרשא פון צפון און פון מערב זייט.

דערווייל ווערט דאָס רוסישע חיל וואס האָט פערלאזען לעמבערג נאָכגעיאגט די עסטרייך־דייטשע ארמייען האָבען אָנגעמאכט א חורבן אין די אנטלויפענדע רוסישע סאָלדאטען. די רוסען ציהען זיך צוריק זעהר שנעל מיט דער אייזענבאהן ליניע צו בראדי צו, נעבען דער גאליצי־שער גרעניץ.

עס איז ניט זיכער צו רוסלאנד וועט מאכען וועלכען עס איז פערזוך זיך צו בעפעסטיגען אויף דעם לעמבערג־בראדי וועג אויף עסטרייכער טעריטאָריע.

מיליטערישע עקספערטען דענקען יע־די אלס דאָס די רוסען וועלען תמיד זיין א משטאנד צו שטערען, און וועלען עס אויך טהון, און די דייטשען זאָלען ניט קלגען איבערטראנספארטירען וועלכע עס איז פון זייערע פופצען ארמיי קאָרפוסען פון דעם מזרח שלאכטפעלד קיין מערב זייט, אדער קיין איטאליען, אדער וועל־כען עס איז פון די צוויי טויזענד שווער־סטע פעלד הארמאטען און האוויטצערס, וועלכע האָבען געשטערט דעם רוסישען אנ־גריף אין גאליציען.

לויט דעפעשען פון פעטראגראד, וועט די טהעטיגקייט פון דער רוסישער ארמיי זיך ווידער ענטוויקלען אין דרום־מזרח גאליציען און אין בוקאוויינא, אויף דעם פראנט וואס ציהט זיך פון סטאניסלאוו ביז טשערנאָוויטץ.

איצט אויף פאריז!

בערלין, יוני, 24.

באלד ווי עס איז אהער אָנגעקומען די ידיעה אז לעמבערג איז איינגענומען גע־ווארען, האָט א כוואליע פון ענטוזיאזמוס ארומגעכאפט די בעפעלקערונג און עס האָ־בען זיך קולות צוטראגען איבער גאנץ בערלין: „איצט קיין פאריז."

דאָס פאָלק איז איצט איינשטימיג, אז די אגרעסיווע טאקטיק אין גאליציען דארף מען פערבייטען אויף א ריעזיגען מאַרש און אנגריף אויף פאריז.

אין די גאסען אין די געשעפטען און איבעראל פערזאמעלט זיך דער עולם אין גרופען און די לאָגע אין גאליציען ווערט דיסקוטירט.

מען רעדט נאָר פון דעם נצחון איבער די רוסען און אלע זיינען איינשטימיג, אז דאָס גאנצע חיל פון מזרח זייט זאָל גאנץ שנעל אריבערטראנספארטירט ווע־רען קיין מערב און דאָס א גרויסער קאמפף זאָל אָנגעפיהרט ווערען געגען די פראנצויזען מיט די ענגלענדער.

קיין שום אָנצויהערעניש פון קריעגס אָפּעס האָט מען ניט געהערט וועגען צו־קינפטיגער טהעטיגקייט. מען גלויבט אָבער, אז די דייטשען וועלען אונטער־פרישען דאָס חיל ביי דיבאלטישע פראַ־ווינצען און בעניען אָן אָנגריף אויף ריגא.

בראוואָ שיקאַגאָ

(ספעציעל צום „אידישען זשורנאל").

נייוארק, יוני, 24.

ביז דעם 18 יוני האָט דער סך הכל פון אלע געזאמעלטע געלדער פאר די מלחמה ליידענדע אָנגעטראפען $760,000

פון שיקאגאָ האָבען מיר ערשט ער־האלטען פאלגענדע טעלעגראמע פון האַ־נאריבעל דזשוליאָן וו. מעק:

„30, פערזאָן האָבען זיך אונטער־שריבען בייזשטייערען פאר די מלחמה ליידענדע די סומע פון 45 טויזענד דאלאר. זיי שטעלען א קאָנדיציאָן, אויב מיר וועלען אריינקריגען נאָך 30 טויזענד דאָ־לאר וועלען זיי געבען די פערשפראכענע 45 טויזענד.

געוויס וועלען מיר קריגען נאָך 30 טויזענד, כדי צו קריגען די פערשפראכע־נע 45 טויזענד".

די אמעריקאן דזשואיש רעליעף קאָמיטע.

וואָס אימאלישנס שונא'ב טהון

רוים, יוני, 24.

ידיעות וועלכע הויכע רעגיערונגס פערזענליכקייטען האָבען ערהאלטען. „דיי־טען אָן, דאָס טערקיי מיט דער הילף פון איהר קריעגס חברים האָבען געפאלגענוועט צו העלפען אין צפון אפריקא די האלב ווילדע שבטים פון סענוסי אין א רעוואלו־ציאָן געגען די איטאליענער אין ליביא.

דער צוועק פון דיעזער בעוועגונג, זאָגט מען, איז צו צווינגען איטאליען זי זאָל האלטען א גרויסע צאָהל סאָלדאטען כסדר אין צפון אפריקא פערטיג אין פאל פון אן אויפשטאנד.

עס איז יעדענפאלס איהרע שונאים דיעזער פלאן ניט געלונגען און די איטאַ־ליענער האָבען פון דארט דאס מיליטער צורוקגעצויגען. און איטאליען ווארט אויף נייע איינפעלע פון איהרע שונאים.

לאָזען זיך אויף וואַרשאַ.

לאָנדאָן, יוני, 24.

דיסקוטירענדיג די לאָגע, וועלכע האָט געבראכט דערצו אז די רוסען זאָלען זיך צוריקציהען אין גאליציען, זאָגט א פעטראגראדער קאָרעספאָנדענט צו דער „פאָסט" פאלגענדעס:

די רוסען זיינען איצט איבערצייגט, אז די מלחמה האלט ערשט ביים אָנהויבען זיך. די מיליטערישע אָרגאניזאציאָן פון שונא איז אזוי וואונדערבאר און פאל־שטענדיג אז די עלליעס מוזען האָבען צייט — פיעלע מאָנאטען און פיליייבט יאָהרען ביז זיי וועלען מיעד מאָכען און אָבשוואכען דעם דייטשען אָנגריף.

די רוסען גלויבען איצט מעהר ווי תמיד, אז די ענדע איז זיכער, נאָר דאס זי איז זעהר ווייט.

די שלאכט אין גאליציע האָט בעווי־זען, דאָס דייטשלאנד זעהט איצט איין, וואס פאר א טעות זי האָט געמאכט מיט דעם, וואס זי האָט לחלוטין איינגאריידט רוסלאנד.

דייטשלאנד וועט בלויז דאמאלס פער־ריכטען איהר טעות, אויב איהר וועט גע־לינגען צו ברייגנען רוסלאנד צו איין ענטשיידענדער שלאכט, האָט אבער רוס־לאנד טויזענדער מיילען אויף וועלכע זי קען מאנעווירירען געגען דייטשלאנד איי־דער דייטשלאנד וועט קענען צוקומען צום רוסישען האַרץ.

האָט דארום דייטשלאנד אן האָפ־נונגסלאָזע ארבייט צו בעזיגען דעם גרויס פירשט ניקאָלאי.

פון דייטש־רוסישען שטאנדפונקט איז לעמבערג ניט אזא מציאה.

די רוסען קוקען ארום בלויז ביי דייטשלאנד וועט מאכען א געפעהרליכען טעות, זאָגסט וועלען זיי מיט די דיי־טשען קיין ריכטיגע קריעג ניט פיהרען, זיי וועלען זיי בלויז אויסמאטערען ביי די צייט וועט קומען און אלע עלליעס צו־זאמען וועלען זיך א נעהם טהון".

פעטראגראד, יוני, 24.

„די רוסישע ארמיי איז נאָך ניט צוברעכען.. אויף קיין פונקט איז עס דעם שונא ניט געלונגען דורכצודרינגען אונזע־רע ליניעס. דער מוטה פון אונזערע סאָל־דאטען איז שטארק און זיי זיינען זיכער און גלויבען אז סוף כל סוף איז דער נצחון זייערער".

אזוי האָט זיך היינט אויסגעדריקט דער רוסישער קריעגס מיניסטער סוכאמלינאָוו

אין לעמבערג אי זששון ושמחה.

לאָנדאָן, יוני, 24.

לויט די לעצטע ידיעות וואס קומען אן אהער וועט מען באלד ערגיץ דערפיה־לען פרישע חיל פון דייטשלאנד. געמוי אבער וואו וויים מען נאָך אלץ ניט. איין טהעאריע איז, אז איידער די דייטשען וועלען נעהן קיין מערב, מוזען זיי צוערשט נאָך איינמאל די רוסען צוקלאפען און דאָס מוז געשעהן זעלבסטפערשטענדליך ביי וואַרשא.

א צווייטע טהעאָרי איז, אז טרופען פון גאליציען מארשירען שוין קיין מערב זייט, און דאָס דייטשלאנד פלאנעוועט א פרישע שלאכט אויף דעם בעלגישען ברעג.

אין לעמבערג איז איצט ששון ושמחה. די בעפעלקערונג ניט א וואָרומען קבלת פנים דעם צוריקגעקומענעם חיל. אין וויען איז אויך פרעהליך אין אלע גאסען.

פעטראגראד ווייזדער האלט אין איין אונטערשעטצען די מיליטערישע וויכטיג־קייט פון לעמבערג.

היינט האָט ללאָיד דושאָרדוש אפע־לירט פאר ארבייטער פאר אמוניציאָן און זיין אפיעל איז געווען ערפאלגרייך.

שוידערליכע נייעס וועגען בשר כשר איז טאראנטא

מיטוואך אבענד האָט דער פוילישער רב, רבי ראזענגבערג געטראפען ביי דעם בוטשער ליפא פליישמאן פון 76 ארטהור סטריט פליש פון גע'הרג'טע קעלבער.

דער בוטשער האָט זיך ארויסגע־ציינט ווי חצוף און האָט אויסגעלאָשען די עלעקטריש און האָט מעיז געווען גע־גען רב, וועלענדיג פערלייקענען דעם פערברעכען, נור אס ענדע האָט ער זיך מודה געווען אז די קאלב האָט ער ניט געקויפט ביי א אידען. ער האָט זיך פאר־ענטפערט, אז סיי ווי איז גאנץ אמעריי־קא טרפה און אז אלע אמעריקאנער קצבים טהון דאָס זעלבע.

דער רב האָט געהייסען בענעמען די פליש מיט קערבאסן, און אויף צומארגענס איז ארויסגעשיקט געווארען סיר־קולארס פון די היגע רבנים אין די שוהלען, מודיע צו זיין דעם עולם, אז מען טאָר מעהר ניט קויפען קיין בשר'ע פליש ביי דיעזען בוטשער, ווייל על פי שלחן ערוך האָט דער בוטשער קיין רעכטע ניט מעהר צו זיין א אידישער בוטשער, און אויך אז די וואס האָבען געקויפט בין יעצט ביי דעם בוטשער פליש דארפען פרעגען א שאלה אויף די כלים.

עס איז שוין לאנג צייט געווען, אז א הפקר צושטאנד אין דיעזער היגיבט זאָל אין טאראנטא ניט הערשען.

אזא בוטשער קאָן אז זאָל געריכט־ליך פערפאלגט ווערען קאר פערקויפען טריפה פליש אלס בשר'ע.

איבער דער און אהנליכע מהל'שע ווייבטיגע פראגען וועלען מיר האָבען ווייט־טיגע ארטיקלען אין אונזערע געקסטע אויסגאבען פון אונזערע בעסטע עסטים בצרכי צבור.

מיר לאדען איין די אויפמערקזאמ־קייט פון די יעניגע וואס אינטערעסירען זיך מיט דער אידישער טאראנטא.

שטורמישע סצענע אין פראנצויזישען פארלאמענט

פאריז, יוני, 24.

אויסגערעגטע סצענעס האָבען זיך היינט אָבגעשפיעלט אין דעפוטירטען קאמער ווען א. אקקאמברעי, רעדענדיג וועגען די מלחמה חוצאות, האָט קריטי־קירט דאָס קריעגס מיניסטעריום. ער האָט אָנגעוויזען, דאָס עס איז איבערצייגט גע־ווארען דאָס פעהלער זיינען געמאכט גע־ווארען אין דער אמעריקאנער פון באמ־בעס.

מען האָט אויהם פון אלע זייטען אונ־טערבראכען און דער פרעזידענט האָט איהם געהייסען רעדען ווייטער, נאָר גור זאָל רעדען צום פונקט.

אקקאמברעי האָט דאן אָנגעוויזען, דאָס די סאניטארע סערוויס פון דער אר־מיי איז פערענטוואָרטליך פאר'ן טויט פון פיעלע סאלדאטען.

„עס טהוט איהם לייד, האָט ער גע־זאָגט, דאָס די נאציאָנאלע קאסע ווערט אזוי פערשווענדעריש איינגעליידיגט, און ער האָט בעדויערט וואס עס האָט זיך ארויסגעוויזען, אז אין צוגרייטען פון אמו־ניציאָן האָט געפעהלט דער ווייטער בליק אין דער צוקונפט. דער קריעגס מיניס־טער, האָט עס ערקלערט, מוז זיין געלע־רענט אין טעכניש הינזיכט אויף אזוי פיעל, אז ער זאָל קענען פיהרען און ריכ־טען די אדמיניסטראציאָן פון אמוניציאָן.

פראטעסטען פון דער רעכטער זייט אין פון צענטער האָבען אפט דעם רעד־נער אונטערבראכען, וועהרענד די לינקע, מעהרסטענס סאציאליסטען, האָבען איהם אפלאדירט. די מיטגלידער האָ־בען זיך פון מינוט צו מינוט מעהר אויס־גערעגט און א הייסע, א שטורמישע סצע־נע האָט זיך אָבגעשפיעלט, אזא וועלכע דער פארלאמענט האָט נאָך ניט געזעהן זייט די מלחמה האָט זיך אָנגעהויבען.

טאראנטאר איד שרייבט פון שלאכטפעלד

ה. גאלדשטיין פון 205 מיידזשאר סטריט שרייבט פון שלאכטפעלד:

„ליעבע שוועסטער, שוואגער און ברודער!

איך האָף אז איהר האָט נאָך ניט גע־זעהען די ליסטע אז איך בין צווישען די פערוואונדעטע, זאָגסט וועט איהר נאָך מיינען, אז ווער ווייס ווי עס האלט שוין מיט מיר.

עס איז אמת, אז איך בין שיער גע־הרג'עט געווארען, ווי איהר זעהט אבער בין איך ניט גע'הרג'עט געווארען. א שראפנעל האָט מיר געטראפען אונטער מיין רעכטען אויג צוערשט האָב איך גע־רעדענט, אז שוין, אז איך האָב שוין מיט איין אויג וועניגער, באלד אָבער האָב איך זיך איבערצייגט, אז עס איז גאר ניט.

טייערע שוועסטער, הלוי וואלט איך געהאט צייט און פלאץ צו בעשרייבען אלעס וואס איך האָב דורכגעמאכט זייט איך האָב אריינגעטראטען אין דער ארמיי אלס פרייוויליגער.

אז איך וועל איבערקומען די מלחמה וועל איך קענען שרייבען א גאנצען בוך וועגען דעם.

איך וועל דאָך פרובירען שרייבען וועגען די טערנשעס וואס מיר האָבען גע־וואונען פון די דייטשען. דאָס איז גע־ווען אין אוועגד. ארום האָט געשיינט צו זיין שטיל אין רוהיג.. ווען עס איז גע־ווארען שטארק פינסטער, האָט מען אונז געהייסען געהען פארווערטס, צו די דיי־טשע טרענטשעס.

גאנץ שטיל זיינען מיר אזוי געגאנ־גען ביז אונגעפעהר הונדערט יארד פון די דייטשע טרענטשעס. די דייטשען האָבען אונז ווארשיינליך בעמערקט, ווייל זייער ארטילעריע האָט אָנגעהויבען צו מאכען קונצען. מיר האָבען פערשטאנען, אז עס לויגט זיך ניט צו שטעהען אויף אן אָרט. מיר האָבען זיך אָבגעטראגען צוריק אין אונזער טרענטש. פיעל האָבען אונזערע ניט געליטען.

אין דער פרוה בין איך מיט א פריינד געגאנגען אונטערזוכען דעם געגענד ארום. די סצענעס וואס איך האָב געזעהן, וועל איך געדענקען מיין גאנץ לעבען. הונ־דערטער טויטע קערפער האָב איך געזעהען צושפרייט פון אלע זייטען. מעהרסטענס זיינען דאס געווען דייטשען. אפיצירען און סאָלדאטען. צווישען זיי האָט מען אויך געזעהען ענגלישע. מאנכע האָבען געהאט שווארצע געזיכטער, דאס איז זיי נעקומען פון דעם טייערען נאז. אין מאנכע קברים האָבען מיר געזעהן 10 און צוועלף קערפער צוזאמען.

ווי עס זעהט אויס זענען הענדער סאָלדאטען געווען אין סאמע ברען, ווען מען האָט פערכאפט די צוויי מייל טרענ־טשעס פון די דייטשען.

וואו מיר האָבען זיך א קערפר געטהון האָבען מיר געטראטען איבער הענד און פיס. ווי עס זעהט אויס האָבען זיי זיך געבעדך געשלאָגען ביז צום לעצטען אט־העם. מיר האָבען געפונען אויפ'ן פעלד ביקסען פערשיעדענע: ענגלישע, פראנצוי־זישע, קענעדער און דייטשע, מעהרהס־טענס דייטשע. איך האָב געפונען צוויי דייטשע העלמעטס, א דייטשע וואפער־פלאש, דייטשע פאָסט־קארדס און פאר־טאגראפען. מען האָט מיר אָבער ניט ערלויבט זיי צו נעהמען, זאָגסט וואלט איך זיי אייך געווען געשיקט.

צו שרייבען פיעל וועגען דעם בילד, וואס איך האָב געזעהען, איז מיר אונ־מעגליך. עס שווידערט מיך, ווען איך דענק וועגען דעם. וואו ערגעץ א טויי־בעל, איז געווען דיזס פון בלוט.

די דייטשען קימערען זיך ניט. זיי שיסען, ווען מען טראגט א קראנקען, זיי שיסען אפילו ווען מען בעגראבט א דייטש

מיר האָט מען געטראפען ווען איך ביז געגאנגען נאָך אביסעל וואסער, ווייל פאר נאכצע 24 שטונדען האָבען מיר קיין וואסער ניט געהאט.

איך וועל קירצליך ווייטער שרייבען.

אייער ליבענדער הייזמאן."

דאָס איז שוין דאָס צווייטע מאָל, אז דיעזער מר. גאלדשטיין איז פערוואונ־דעט געווארען. באלד ווי ער איז געקו־מען קיין פראנקרייך נאָכדעם ווי ער איז דארט געווען סך הכל 48 שטונדען האָט ער זיינע צוויי פיס אָבגעפרוירען.

צווישען דער צייט איז ער דאָך געווען פריי, האָט ער בעזוכט לירן, זיין געבורטס שטאָדט, וואו ער האָט דערווייל התונה געהאט. מר. גאלדשטיין איז א יונגער מאן פון 28 יאָהר, ער איז א מיטגליעד פון דעם היברו יאנג מענס קלאָב „רי־זיינען דאס געווען דייטשען. אפיצירען און סאָלדאטען. צווישען זיי האָט מען אויך געזעהען ענגלישע. מאנכע האָבען געהאט שווארצע געזיכטער, דאס איז זיי נעקומען פון דעם טייערען נאז. אין מאנכע קברים האָבען מיר געזעהן 10 און צוועלף קערפער צוזאמען.

ווי עס זעהט אויס זענען הענדער סאָלדאטען געווען אין סאמע ברען, ווען מען האָט פערכאפט די צוויי מייל טרענ־טשעס פון די דייטשען.

וואו מיר האָבען זיך א קערפר געטהון האָבען מיר געטראטען איבער הענד און פיס. ווי עס זעהט אויס האָבען זיי זיך געבעדך געשלאָגען ביז צום לעצטען אט־העם. מיר האָבען געפונען אויפ'ן פעלד ביקסען פערשיעדענע: ענגלישע, פראנצוי־זישע, קענעדער און דייטשע, מעהרהס־טענס דייטשע. איך האָב געפונען צוויי דייטשע העלמעטס, א דייטשע וואפער־פלאש, דייטשע פאָסט־קארדס און פאר־טאגראפען. מען האָט מיר אָבער ניט ערלויבט זיי צו נעהמען, זאָגסט וואלט איך זיי אייך געווען געשיקט.

צו שרייבען פיעל וועגען דעם בילד, וואס איך האָב געזעהען, איז מיר אונ־מעגליך. עס שווידערט מיך, ווען איך דענק וועגען דעם. וואו ערגעץ א טויי־בעל, איז געווען דיזס פון בלוט.

די דייטשען קימערען זיך ניט. זיי שיסען, ווען מען טראגט א קראנקען, זיי שיסען אפילו ווען מען בעגראבט א דייטש

מיר האָט מען געטראפען ווען איך ביז געגאנגען נאָך אביסעל וואסער, ווייל פאר נאכצע 24 שטונדען האָבען מיר קיין וואסער ניט געהאט.

איך וועל קירצליך ווייטער שרייבען.

אייער ליבענדער הייזמאן."

דאָס איז שוין דאָס צווייטע מאָל, אז דיעזער מר. גאלדשטיין איז פערוואונ־דעט געווארען. באלד ווי ער איז געקו־מען קיין פראנקרייך נאָכדעם ווי ער איז דארט געווען סך הכל 48 שטונדען האָט ער זיינע צוויי פיס אָבגעפרוירען.

צווישען דער צייט איז ער דאָך געווען פריי, האָט ער בעזוכט לירן, זיין געבורטס שטאָדט, וואו ער האָט דערווייל התונה געהאט. מר. גאלדשטיין איז א יונגער מאן פון 28 יאָהר, ער איז א מיטגליעד פון דעם היברו יאנג מענס קלאָב „רי־

טאראנטא וועט זעהען דייטשע הארמאטען

דער ענגלישער הויפט מלחמה אפיס האָט בעוויליגט אויסצולייהען עטליכע דייטשע הארמאטען, וועלכע זענען פער־נומען געוואָרען פון די ענגלענדער ביי די דייטשען.

די הארמאטען וועלען געהאלטען ווע־רען אין עקסבישען, וועלכער וועט פאר־קומען אין ענדע אויגוסט.

דער מלחמה אפיס האָט ניט גע־וואָלט ערלויבען צו געבען די הארמאטען פאר דעם עקסבישא ביז וואָלען די דא־מיניאָן גאווערמענט האָט גאראנטירט פאר די גאנצקייט פון די הארמאטען, אז נאָך דער אויסשטעלונג וועטען צוריק בריינג־נען.

פנחס רוטענבערגס אויפרוף צו אידען

דער אויפרוף פונ'ם גרויסען אידישען סאציאליסט דעזואלוציאָנער, וועלכער האָט זיך יעצט אומגעקעהרט אלס איד צו זיין פאלק, זיין אויפרוף וועגען דער נאציאנאלער גידערבעלעבונג פון אידישען פאלק.

וועט זיך אָנהויבען דרוקען זונטאג אין „אידישען זשורנאל"

א גרוס פון שלום עליכם

פאלגענדען בריעף האָט מר. ב. סטאון ערהאלטען פון הערר בערקאָוויטש, ניו־יארק, יוני, 11.

ליעבער מר. ב. סטאָון: —

ווי איהר זעהט, זענען מיר שוין צוריק אין נייריארק. אויב אייך איז אויס־געקומען צו לעזען די מאָנטרעאלער צייט־טונגען, ווייסט איהר מסתמא, אז דער שלום־עליכם־אבענד דארטען איז דורכגע־גאנגען גלענצענד.

די בריעף, וואס איהר האָט אונז איבערגעשיקט קיין מאָנטרעאָל, ווי אויך דאָס פערפאלענע רענצעל, האָבען מיר ריכטיג ערהאלטען. איך דאנק אייך זעהר פאר אייער טרחה.

איך בענוץ זיך דאָ מיט דער געלע־גענהייט אויסצודריקען אין נאָמען פון שלום עליכם אייך אין אלע איבעריגע הערדען פון די „בני ציון" זיין בעסטען דאנק פאר דער מיה, וואס איהר האָט זיך געגעבען, אום צו אראנזשירען דעם אָבענד אין טאראנטאָ אזוי שעהן און פיין. איך קען אייך זאָגען, אז מיר האָבען פון טאראנטאָ ארויסגעטראגען דעם בעס־טען איינדרוק. איך בעט אייך, גיט אי־בער א הערצליכען גרוס דעם הערר ליוואי און אלע איבעריגע, וואס האָבען מיטגע־ווירקט צו מאכען דעם אָבענד ערפאלגרייך. זייט געזונד און טהעטיג, איהר און אלע אייערע פריינד!

אייער,

ד. בערקאָוויטש.